

Η ιστορία μίας ηρακλειώτικης Ενορίας

/ [Ενορίες](#)

Ήταν μεγάλος ο πόθος των κατοίκων της περιοχής Μπεντεβή Καμάρας και Παλαιού Ατσαλένιου, όπως μας αναφέρει η κ. Αικατερίνη Νικ. Βαβουρανάκη στις ιστορικές σημειώσεις Ιερού Ναού το Γενέσιον της Θεοτόκου (Μπεντεβή Ηρακλείου), που η ίδια κατέγραψε και παρέδωσε στο Αρχείο της Ενορίας τον Ιούνιο του 1977, να αποκτήσουν ιερό Ναό για την εκτέλεση των θρησκευτικών καθηκόντων τους.

Εκκλησιαστικώς άνηκαν οι μεν στον Ι.Ν. Αγίου Ιωάννου, οι δέ στον Ι.Ν. Αγίου Κωνσταντίνου. Όμως, λόγω της μεγάλης αποστάσεως από Μπεντεβή Καμάρα στον Άγιο Ιωάννη και του συνωστισμού λόγω μνημοσύνων στον Νεκροταφειακό Ναό Αγίου Κωνσταντίνου οι ευσεβείς κάτοικοι ταλαιπωρούνταν, το χειμώνα από τη βροχή και το κρύο και το καλοκαίρι από τη ζέστη.

Επιπλέον, στον Ι.Ν.Αγίου Κωνσταντίνου που ήταν και πιο κοντά δεν γίνονταν Γάμοι και Βαπτίσεις. Δικαιολογημένος λοιπόν ο πόθος των κατοίκων για την απόκτηση Ναού.

Το ιστορικό του Ιερού Ναού:

Το 1956 οι κυρίες Άννα Νικηφόρου, Χαρίκλεια Καζάκη και Μαρία Παπαδάτου το γένος Εμμανουήλ Πορταλάκη παραχώρησαν έκταση 1.000 τ.μ. για την ανοικοδόμηση Ιερού Ναού. Ο Ναός αποφασήστηκε παρούσία του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Κρήτης κ.κ. Ευγενίου αλλά και του ιδρυτικού στελέχους, μεγάλου ευεργέτου της Ενορίας και μέλους της Εσωτερικής Ιεραποστολής Μητροπόλεως Κρήτης κ.Νικολάου Βαβουρανάκη να τιμηθεί εις την Υπεραγία Θεοτόκο και προς τιμή της Παναγίας αλλά και γιατί οι κάτοικοι προερχόμενοι οι περισσότεροι από τη Μ.Ασία είχαν εκεί Ναό αφιερωμένο στην Παναγία και ήθελαν και εδώ το ίδιο. Επίσης αποφασίστηκε να αφιερωθεί στο Γενέσιο της Θεοτόκου μιας και Ναός στο Γενέσιο της Θεοτόκου δεν υπήρχε ούτε στην πόλη αλλά ούτε και σε κανένα άλλο προάστιο του Ηρακλείου.

Στις 20 Σεπτεμβρίου 1959, ημέρα Κυριακή και ώρα 17:30 έγινε η κατάθεση του θεμέλιου λίθου από το Σεβασμιώτατο Αρχιεπίσκοπο Κρήτης κ.κ.Ευγένιο.

Ο ενθουσιασμός των κατοίκων και κυρίως των γυναικών ήταν απερίγραπτος. Έσπευδαν και γράφονταν μέλη του Σωματείου, η μία πρότεινε την άλλη και σε λίγους μήνες το Σωματείο αριθμούσε από τα προάστεια 306 τακτικά μέλη και από την πόλη του Ηρακλείου 56 τα οποία και προσέφεραν συνεχώς και χωρίς καμία καθυστέρηση την συνδρομή τους αλλά και μεγαλύτερα ποσά όταν το Σωματείο επρόκειτο να κάνει κάποιο έργο εκτάκτως. Το Σωματείο είχε αποκτήσει τη εμπιστοσύνη όλων. Την εποχή εκείνη που όλοι γνωρίζουμε την οικονομική στενότητα που υπήρχε κανένα μέλος δεν άφησε τη συνδρομή του απλήρωτη γιατί κυριαρχούσε σε όλους το πνεύμα της αγάπης προς το πρόσωπο της Παναγίας. Δεν ήταν και λίγες οι γυναίκες που στερούσαν κάθε εβδομάδα ένα αυγό από την διατροφή των παιδιών τους για να εξοικονομήσουν την μηνιαία συνδρομή.

Στις 8 Σεπτεμβρίου το 1961 ετελέσθει η πρώτη Θ.Λειτουργία και στις 3 Νοεμβρίου το 1962 αποκτά ο Ναός ανεξαρτησία μιας και μέχρι τότε θεωρείτο παρεκκλήσι του Αγίου Ιωάννου και το 1969 έγινε ανεξάρτητη Ενορία. Το Σεπτέμβριο του ίδιου έτους και συγκεκριμένα στις 20 του μηνός έγιναν τα εγκαίνια του Ιερού Ναού υπό του Αρχιεπισκόπου Κρήτης κ.κ.Ευγενίου Ψαλλιδάκη ενώ εφημέριοι του Ναού ήταν οι π.Γεώργιος Σωμαράκης και π.Πολυχρόνιος Παναγιωτάκης, οι οποίοι και εδιορήσθησαν εφημέριοι του Ναού τον Ιούλιο και Αύγουστο του ίδιου έτους αντίστοιχα.

Το κύριο Κεντρικό κλίτος αφιερώθηκε στο Γενέσιον της Θεοτόκου, το δεξιό στους πρωτοκορυφαίους Αποστόλους Πέτρο και Παύλο και το Αριστερό στον Άγιο Μύρωνα και στους Τρεις Ιεράρχες.

Στις 19 Φεβρουαρίου το 1977 αναλαμβάνει καθήκοντα προϊσταμένου του Ναού ο π.Στυλιανός Χαραλαμπάκης και μαζί με τον π.Πολυχρόνιο Παναγιωτάκη συνεχίζουν το δύσκολο έργο της ολοκλήρωσεως του Ναού.

Στις 27 Ιουλίου 1980 αποφασίστηκε η επέκταση του αριστερού κλίτους του Ιερού Ναού και μετά την ολοκλήρωση του και συγκεκριμένα στις 24 Ιουλίου 1983 αποφασίστηκε η επέκταση και του δεξιού κλίτους η οποία κράτησε για ένα χρόνο. Στις 21 Μαΐου 1991 αποφασίστηκε και έγινε η ανακατασκευή του νάρθηκα. Ο Ναός απέκτησε από τότε περισσότερο χώρο μιας και ο αριθμός των ενοριτών συνεχώς και αυξάνονταν.

Τον Οκτώβριο του 2001 ύστερα από πολλές προσπάθειες αγοράστηκε το διπλανό οικόπεδο που ανήκε στον Νικηφόρο Σταύρο και ξεκίνησε η κατασκευή του Πνευματικού Κέντρου που και αυτή την στιγμή βρίσκεται υπό κατασκευή. Μέχρις στιγμής έχουν ολοκληρωθεί το υπόγειο που εξυπηρετεί συνεστιάσεις, μνημόσυνα

και στο μέλλον και συσίτεια και το ισόγειο που έχει τα γραφεία, μια αίθουσα διαλέξεων και μια αίθουσα φιλοξενίας απεξαρτημένων παιδιών από τα ναρκωτικά.

Περί τα μέσα του 2010 ολοκληρώθηκε και ο πρώτος όροφος του Πνευματικού Κέντρου στον οποίο υπάρχουν πλέον δύο δωμάτια φιλοξενίας, μια αίθουσα για τα Κατηχητικά σχολεία και μια αίθουσα που θα έχει στο μέλλον υπολογιστές για δωρεάν μαθήματα. Επίσης από τις αρχές του Οκτώβριου του 2011 τα μέλη του Φιλοπτώχου Ταμείου της Ενορίας ύστερα από πολλές ενέργειες και με την βοήθεια πολλών συμπολιτών προσφέρουν εκτός των τροφίμων και έτοιμο μαγειρεμένο φαγητό 20-50 μερίδες καθημερινά.

ΠΗΓΗ: <http://www.inpanagiabentevi.gr>